

EM 2017/58

10/10-2017

Randi Vestergaard Evaldsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at undersøge, hvorledes forholdene for landets sportsudøvere på landsholdsniveau kan optimeres, således at sportsudøvernes landsholdsdeltagelse så vidt muligt ikke får negative konsekvenser for deres deltagelse på arbejdsmarkedet eller i en uddannelse. Grønlands Idrætsforbund, specialforbundene samt andre relevante interessenter skal inddrages i undersøgelsen, der skal omdeles til Inatsisartut inden EM2018.
(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraaterne)

(1. behandling)

Jeg vil først takke Nivi Olsen for dette fremragende forslag, som jeg mener, er relevant og på sin plads at tage op. Så tak for det.

Jeg har selv dyrket meget sport som barn og ung. Det gør jeg stadig, dog ikke på samme niveau som jeg gjorde som ung og sikke en glæde det skaber, stadigvæk. Man får virkelig en livsform og en livsglæde som sparker røv. Kroppen føler sig fri og sund. Flere bør dyrke sport, det er sundt og jeg kan garantere jer for, at vores sundhedsudgifter og sociale udgifter ville dale, hvis flere i samfundet dyrkede sport og levede en mere sund livstil. Det er videnskabeligt bevist at sport gør noget positivt for kroppen. Jo sundere man er, jo bedre er man til at tage sig af sig selv. Vi kan se hvilke former der blandt andet belaster vores sundhedsvæsen og mange af sygdommene kan blandt andet forebygges via sport, idræt og bevægelse.

Jeg kender personligt mange historier om, at sporten har "reddet liv" – folk der ville være endt i alkohol- eller hash-misbrug af forskellige former, samt andre former for misbrug, de er i stedet endt med at blive nogle af landets dygtigste og bedste ambassadører for landet, via sporten. Sport er forebyggende og det er et område vi bør sætte meget mere fokus på, end vi gør i dag.

Jeg synes kun det er fair at der laves en undersøgelse som, forslaget her ligger op til. At Naalakkersuisut indstiller forslaget til forkastelse, kommer ikke som en overraskelse. At man "undskylder" sig med konto 40.94.13 kan jeg ikke bruge til noget, de midler der er deri, er simpelthen ikke nok. Jeg er selv i familie med en landsholdsspiller fra Grønland. Jeg kan love jer for, at han går 100 % ind i sporten, sommetider med familien som bekostning. Som det ser ud i dag, er sådanne sportudøvere nødt til at træne 5-6-7 gange om ugen, de skal rejse til landskampe mv og de har et arbejde at passe. Denne sportsudøver sidder på arbejde fra kl. 4-5 om morgenen og ind imellem til klokken 23-24 om aftenen, samt mange af weekendens dage, for at samle timer til at komme afsted. Er det sundt for familien? Er det sundt for børnene? Nej! Er det fair overfor familien? Nej.

Er de 250.000 kr. (på konto 40.94.13) vi har til håndboldhold for kvinder og mænd, til fodboldhold for mænd og kvinder, til badmintonspillere, til bordtennisspillere mv. nok? Nej, slet ikke. Dette er blot et bevis

på, at Naalakkersuisut omsorgsvigter området. Sport, idræt og bevægelse tages simpelthen ikke seriøst nok.

En af de spøjse ting jeg har fundet ud af i forhold til tabt arbejdsfortjeneste er, at man for eksempel træner og kvalificere sig til VM kvalifikation, til de Pan Amerikanske mesterskaber. Og det er Håndbold vi snakker om her, til dem som ikke ved det. For at komme dertil, skal man igennem en turnering (NORCA) Hvis landsholdet så opnår et resultat under NORCA ja, så kvalificere de sig til Pan Am. Her har landsholdsspillerne rejsedage på 14 til 21 for hver turnering, altså op mod 1 ½ måned, ved siden af, har de nogle andre turneringer, som f.eks. på Island og andre lande. Det sjove her er, at de kun kan få tabt arbejdsfortjeneste for Pan Am og ikke for turneringen der kvalificere dem dertil, fordi NORCA ikke anses som en VM-turnering. Og man skal igennem denne turnering for at komme med til Pan Am. Det vil sige landsholdsspillerne ikke har mulighed for tabt arbejdsfortjeneste i op til 3 uger. Dette resulterer blandt andet i, at flere spillere overvejer at melde fra, pga. det er for dyrt for spillerne. Landsholdet risikerer ikke at stille op til turneringer og landsholdet risikerer også, ikke at stille med det stærkeste hold. Er dette fair? Det vil jeg gerne have Naalakkersuisut svarer på. Mit svar er klart. Jeg vil sige nej, og dette er blot et eksempel og alligevel afviser Naalakkersuisut blankt at gøre noget og undskylder sig med sølle 250.000 kr., som slet ikke er nok, hvis alle turneringer skulle anses som vigtige, som vi fra Demokratesne mener. Det koster at være landsholdsspiller, sådan er det.

Et andet eksempel fra fodbolden og volleyball er, at vores landsholdspillere i dag spiller på egen regning. De betaler alle rejsedage til f.eks. Island Games selv. Og af hvad jeg har forstået, så er de turneringer der i dag spilles, generelt for vores landsholdspillere ikke på det niveau til at søge tabt arbejdsfortjeneste. Og her drejer det sig om, op til 1 ½ til 2 måneder om året. Det ønsker jeg Naalakkersuisut forholder sig til og svarer på.

Det handler ikke kun om at dække nogle udgifter, det er som en hold kæft bolsche, for at vise man støtter sporten, men gør man nu også det? Jeg vil sige stort nej.

Jeg mener vi har brug for en bred idrætspolitik i vores land. Vi skal skabe liv og aktivitet i det her samfund. Det skaber liv og glæde – det fremmer en masse i samfundet. Det kræver at der politisk bliver skabt nogle rammer via en idrætspolitik og via, love og rammer. Det handler om forebyggelse, faciliteter, skoler, sundhed, foreningsliv mv. Der er så mange gode tiltag i det her samfund hvad sporten angår, som ikke er angivet, det er synd og en skam. Sporten tages for givet af Naalakkersuisut. Jeg mener sporten er én af de bedste investeringer i vores samfund.

Disse sportsudøvere er de bedste ambassadører for vores land – bedre end os politikere, de er med til kampene, de er med til arrangementerne, det kan vi jo ligefrem ikke påstå, at vi politikere altid er, når vi er på udvalgsrejser, jeg har da oplevet at flere ikke dukker op til møder, arrangementer mv. – men her er alle mand med 24/7. det er da utroligt at Naalakkersuisut blankt afviser sådan et tiltag, men igen viser Naalakkersuisut, at der mangler handling bag ord.

I koalitionsaftalen står der, at sporten har betydning for velvære og at koalitionen kender sportens store betydning indenfor forebyggelse osv. Sikke da en gang vås.

Ligeledes står der. ”Grønlandske landshold skal konkurrere under eget flag, og de sportslige forbund skal søge optagelse i internationale forbund som selvstændigt forbund” Ligeledes står der at, ”Der skal arbejdes for at sikre, at sportsfolk kan rejse under favorable priser for at deltage i stævner og det samme skal være gældende hvad angår priser til landets pensionister og førtidspensionister”

Hvor er handlingen? Er det bare fine ord igen og valgspæk?

Selvfølgelig skal det undersøges – og det er kun på sin plads, at folk får penge for tabt arbejdsfortjeneste når man yder sådan en stor og repræsentativ indsats.

Forslaget henvises til videre behandling i Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke.